

РЕШЕНИЕ

№ 79

гр. Смолян, 22.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СМОЛЯН в публично заседание на двадесет и трети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Райна Русева

при участието на секретаря Росица Атанасова
като разглежда докладваното от Райна Русева Гражданско дело №
20235440100941 по описа за 2023 година
за да се произнесе, взе предвид следното:

Предмет на делото е предявения иск от ищцата Д. П. Ц. срещу ответника ** АД с правното основание на чл.124, ал.1 във вр. с чл.439 ГПК да бъде признато за установено в отношенията между страните, че Д. П. Ц., ЕГН *****, с адрес град Смолян, ул. ** № * не дължи на „**“ АД, ЕИК **, със седалище и адрес на управление **, сумата от 13 170,16 лв., дължима по договор за кредит за текущо потребление и поръчителство от 05.04.2007г., от която 11 225, 95 лв. неиздължена главница по кредита, 35,00 лв. дължими заемни такси по кредита, 1 909,21 лв. просрочена лихва за периода 12.08.2010г.- 02.02.2011 г., ведно със законната лихва върху главницата от 11 225,95 лв., считано от 02.02.2011г. до окончателното изплащане на задължението, както и сумата от 776,80 лв. разноски по делото, от която 263,40 лв. за ДТ и 513,40 лв. за юрисконсултско възнаграждение, за които суми е издаден изпълнителен лист от 08.02.2011г. по ч.гр.д. № 132/2011 г. по описа на РС Смолян, и за чието събиране е образувано изпълнително дело № 308/2011г. по описа на СИС при РС Смолян, като погасени по давност.

На 08.02.2011 г. по частно гражданско дело № 132/2011 година по описа на Районен съд Смолян в полза на ответника „**“ ЕАД, вписано в Търговския регистър и РЮЛНЦ, воден от Агенция по вписванията ЕИК **, е бил издаден: Изпълнителен лист, с който ищцата е осъдена да заплати на банката солидарно с Д.С.С. е ЕГН *****, и П.Т.Ц. е ЕГН *****, на „**“ ЕАД - гр. София, ЕИК ** сумата от 13 170,16 лв., дължима по договор за кредит за текущо потребление и поръчителство от 05.04.2007г., от която 11 225, 95 ле.- неиздължена главница по кредита, 35,00 лв.-дължими заемни

такси по кредита, 1 909,21 лв - просрочена лихва за периода 12.08.2010г.-02.02.2011 г., ведно със законната лихва върху главницата от 11 225,95 лв., считано от 02.02.2011г. до окончателното изплащане на задължението, както и сумата от 776,80 лв. разноски по делото, от която 263,40 лв. за ДТ и 513,40 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

На 30.05.2011г. въз основа на издадения изпълнителен лист и по молба с вх. № 957/27.05.2011г. на кредитора „**“ ЕАД е образувано изпълнително дело №308/2011 г. по описа на Съдебно-изпълнителна служба при Районен съд Смолян. На 08.06.2011 г. чрез пълнолетен домашен на адреса на ищцата било връчено съобщение с приложения към него заповед за изпълнение по чл.417 ГПК и препис от Разпореждане от 07.02.2011г., постановени по ч. гр. д. № 132/2011 г. по описа на РС Смолян.

В указания законоустановен 14-дневен срок ищцата сочи, че не е подала възражение срещу заповедта за изпълнение, поради което с изтичането му изпълнителното основание е влязло в законна сила на датата 22.06.2011г. От тази дата е започнала да тече и погасителната давност за вземането на кредитора. На 08.06.2011г. ѝ била връчена и покана за доброволно изпълнение за заплащане на вземането по изпълнителното дело.

На 15.01.2013г. е връчено запорно съобщение на тогавашния ѝ работодател за налагане на запор върху трудовото ѝ възнаграждение, и това е последното изпълнително действие срещу ищцата по делото. В рамките на образуваното изпълнителното дело до момента не са предприемани изпълнителни действия срещу ищцата за събиране на вземането по изпълнителния лист, годни да прекъснат погасителната давност. Ищцата счита, че към датата на подаване на настоящата искова молба не дължи сумите, обективирани в гореописания изпълнителен лист, за събирането на които е образувано изпълнително дело № 308/2011 година по описа на СИС при РС - Смолян, тъй като същите са погасени с изтичането на приложимата за тях петгодишна давност. Изтеклата погасителна давност представлява факт, който е настъпил след приключването на съдебното дирене в производството, по което е издадено изпълнителното основание. Последното валидно изпълнително действие е налагането на запор върху трудовото ми възнаграждение на 15.01.2013г. Броено от тази дата, петгодишният погасителен давностен срок за вземанията, е изтекъл на 15.01.2018г.

С Тълкувателно решение № 2/26.06.2015 г. по т.дело № 2/2013 г. на ОСГТК на ВКС в т.10 е прието, че когато вискателят не е поискал извършването на изпълнителни действия в продължение на две години и изпълнителното производство е прекратено по чл.433,ал.1,т.8 ГПК нова погасителна давност за вземането започва да тече от датата, на която е поискано или е предприето последното валидно изпълнително действие. Прекратяването на изпълнителното производство, поради т.нар.”перемпция” настъпва по силата на закона, а съдебния изпълнител може само да прогласи в постановление вече настъпилото прекратяване, когато установи осъществяването на съответните правно релевантни факти, като без правно значение е дали съдебният изпълнител ще постанови акт за прекратяване на принудителното изпълнение и кога ще направи това. Прекратяването на изпълнителното производство става по право, като новата давност е започнала да тече от предприемането на последното по време валидно

изпълнително действие. Тъй като ТР №2/26.06.2015г. на ОСГТК се прилага занапред, считано от 26.06.2015г., то от тази дата следва да се счита започнал 5-годишния срок за погасяване на вземането. Съгласно цитираното по-горе ТР №2/26.06.2015г. на ОСГТК в изпълнителния процес давността се прекъсва многократно - с предприемането на всеки отделен изпълнителен способ и с извършването на всяко изпълнително действие, изграждащо съответния способ. Искането да бъде приложен определен изпълнителен способ прекъсва давността, защото съдебният изпълнител е длъжен да го приложи, но по изричната разпоредба на закона давността се прекъсва с предприемането на всяко действие за принудително изпълнение. Ищецът няма нужда да поддържа висиящността на исковия процес, но трябва да поддържа със свои действия висиящността на изпълнителния процес като внася съответните такси и разноси за извършването на изпълнителните действия, изграждащи посочения от него изпълнителен способ (извършване на опис и оценка, предаване на описаното имущество на pazач, отваряне на помещения и изнасяне на 24 вещите на длъжника и др.), както и като иска повторение на неуспешните изпълнителни действия и прилагането на нови изпълнителни способности. Като се има предвид, че след тази дата срещу ищцата не са извършвани каквито и да е изпълнителни действия, то на 26.08.2020г. (при вземане предвид спирането на срока за периода от 13.03.2020г. до 13.05.2020г.) е изтекла приложимата за вземането 5-годишна погасителна давност. Висиящността на изпълнителното производство по делото обуславя за ищцата правен интерес от предявяването на исковете.

В съдено заседание за ищцата адв.О. прави искане с оглед направеното признание на иска от ответника, да бъде постановено Решение при признание на иска.

За ответника юриск.Б. поддържа отговора на исковата молба, заявява, че ответникът признава иска като основателен. Относно съдебните разноси поддържа, че ответникът не е дал повод за завеждане на иска.

С постъпилия в срока по ГПК отговор от ответника ** АД се излагат доводи във връзка с възникване на задълженията по договора за текущо потребление от 05.04.2007г. и неизпълнението му. Съгласно Договор за кредит за текущо потребление от 05.04.2007г., „**“ ЕАД е предоставила на Д. П. Ц. кредит за текущо потребление, което вземане е обезпечено с поръчителството на Д.С.С. и П.Т.Ц. при условия, подробно уговорени в договора за кредит. Предвид допуснатото неизпълнение на задължението за обслужване на кредита „**“ ЕАД е предприела действия за събиране на вземането по съдебен ред.

Въз основа на подадено заявление от „**“ ЕАД е образувано ч.гр.д. № 132/2011 г. по описа на Районен съд Смолян, по което са издадени Заповед за незабавно изпълнение и Изпълнителен лист от 08.02.2011г. срещу Д. П. Ц., Д.С.С. и П.Т.Ц., отговарящи солидарно за следните суми: 11 225,95 лева - главница, ведно със законната лихва върху главницата от 02.02.2011 г. до окончателно плащане; • 1909,21 лева, редовна лихва от 12.08.2010г. до 02.02.2011г., 35.00 лева - заемни такси, 263,40 лв. - разноси по делото за държавна такса, 513,40 лв. - юрисконсултско възнаграждение.

На 30.05.2011г. „**“ ЕАД, въз основа на така издадения изпълнителен лист е депозирала молба до ДСИ към Районен съд Смолян за образуване на

изпълнително дело срещу солидарно отговорните Д. П. Ц., Д.С.С. и П.Т.Ц.. На 08.06.2011г. е била връчена покана за доброволно изпълнение на Д. П. Ц.. В указания двуседмичен срок не е подадено възражения срещу издадената заповед и същата влиза в законна сила на 22.06.2011г. От страна на държавния съдебен изпълнител е изпратено заповорно съобщение до работодателя на длъжника Д. П. Ц. на 15.01.2013 г., като това се явява и последното изпълнително действие по делото спрямо кредитополучателя. По силата на Договор за покупко-продажба на вземания от 25.04.2012г., сключен между „**“ ЕАД и „***“ ЕАД, е придобило вземането срещу длъжниците Д. П. Ц., Д.С.С. и П.Т.Ц., произтичащо от горепосочения Договор за кредит и Договор за поръчителство към него, заедно с всички привилегии, обезпечения и други принадлежности, включително с начислените лихви, като част от пакет от свои изискуеми вземания. В изпълнение на изискванията на чл. 99 ЗЗД и по силата на изрично пълномощно, издадено от цедента „**“ ЕАД, „***“ ЕАД е изпратило до ищеца уведомително писмо за извършената цесия и смяната на кредитора, ведно с актуалната сума по дълга към датата на цесията. Няма пречка цедентът да упълномощи цесионера да уведоми длъжника за цесията, доколкото не се касае за лично и незаместимо действие. В този смисъл: Решение № 137 от 02.06.2015 г. по гр.д. № 5759/2014 г. на ВКС, Шгр. о. Писмото е получено лично от ищеца, видно от приложената към настоящия отговор обратна разписка за връчването. На 31.07.2012г. „***“ ЕАД е депозирало молба за конституиране като вискател по изпълнително дело № 308/2011 г. по описа на ДСИ към РС Смолян.

На 25.05.2023г. „***“ ЕАД е придобито от „***“ АД чрез вливане, като последната е универсален правопримемник на дружеството. Ответникът „***“ АД не е предприел каквито и да било действия по принудително изпълнение по отношение на Д. П. Ц. след погасяване по давност на вземането спрямо нея, включително не е образувал ново изпълнително дело след прекратяването на изпълнително дело № 308/2011г. поради перемпция - обстоятелство, което не се отрича от ищеца.

Липсата на висящо изпълнително дело срещу Д. П. Ц. и липсата на каквито и да било искания на кредитора за насочване на изпълнението срещу имуществото и (както към датата на предявяване на отрицателния установителен иск, така и понастоящем) са аргумент в полза на това, че „***“ АД не е дало повод за завеждане на настоящото дело. Доказателства в обратна посока не са представени с исковата молба.

„***“ ЕАД не е дало повод по никакъв начин за инициране на настоящото производство, тъй като ответникът не оспорва, че е настъпила погасителна давност по процесното вземане спрямо Д. П. Ц., която е настъпила на 26.08.2020г. предвид това, че Тълкувателно дело № 2/26.06.2015г. се прилага занапред и погасителна давност за вземането не е текла до датата на неговото постановяване, както и взимайки предвид срока на извънредното положение съгл. Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13.03.2020г. и за преодоляване на последиците. (13.03.2020г. 13.05.2020г.).

В допълнение от ответната страна се сочи, че изтеклата давност не води до погасяване на самото вземане, а на възможността да бъде принудително изпълнено. Вземането продължава да съществува като „естествено“, само

възможността да бъде изпълнено е ограничена до доброволното му изпълнение чл. 118 ЗЗД. Ето защо, извънсъдебната покана или съобщение на кредитора до длъжника да плати, вкл. предложението за доброволно уреждане на взаимоотношенията между страните по правоотношението, не е повод само по себе си за предявяването на иск за несъществуване на вземането и не влече отговорност за разноси за ответника - кредитор, ако е налице признание на иска до изтичането на срока за отговор на исковата молба.

В случая не е налице накърняване на правата на насрещната страна, което да доведе до необходимостта от тяхната защита в настоящото производство, т. к. и с извънсъдебното си поведение „**“ АД не е оспорвало факта на погасяване по давност на вземането. Отговорност за разноси би възникнала за кредитора, ако той предприеме съдебни мерки или оспори предявения основателен иск за несъществуване на вземането поради изтекла погасителна давност. В този смисъл е и практиката на ВКС: Определение № 534/06.12.2019 г. по ч.гр.д. № 4484/2019 г. на ВКС, III г.о. Така и в Определение № 549/29.11.2018 г. по ч. гр. д. № 4317/2018 г. на ВКС, IV г. о. изрично се посочва, че: „титулярят на вземане има право да го претендира от длъжника и ако получи изпълнение, то е надлежно, дори възможността за принудителното му изпълнение да е била погасена с изтичането на давност“, както и че „извънсъдебната покана до длъжника да плати, дори със заплаха да бъдат предприети съдебни мерки, не е повод за предявяването на иск за несъществуване на вземането и не влече отговорност за разноси при признание на иска до изтичането на срока за отговор на исковата молба“. (в този смисъл и Определение № 474/07.11.2019г. по ч.гр.д. № 3063/2019 г., IV г. о., Определение № 75/21.04.2017г. по ч.гр.д. № 1371/2017г., Iг.о., Определение № 95/22.02.2018г. по ч.гр.д. № 510/2018 г., IV г. о., Определение № 318/25.07.2018г. по ч.гр.д. № 2828/2018 г., III г. о., Определение № 420/16.11.2018 г. по ч.гр.д. № 3300/2018 г., III г. о., Определение № 468/18.12.2018 г. по ч.гр.д. № 4586/2018г., IIIг.о. и др.) Длъжникът е разполагал с възможността да предяви извънсъдебно възраженията си за изтекла погасителна давност за вземането, включително да поиска извънсъдебно от кредитора да зачете давността, като това не би довело до сторените в настоящото съдебно производство разноси. Следователно „**“ АД не е дало повод за завеждане на настоящото дело както към датата на предявяване на иска, така и към настоящ момент липсва висящо изпълнително дело срещу ищеца; чрез извънсъдебното си поведение ответната страна не е оспорила факта на погасяване на вземането по давност. В отговора на ответника се заявява, че признава иска като основателен. Поради изложеното по-горе, от ответника се заявява, че ответната страна признава иска като основателен, за което представя изрично пълномощно от представляващия „**“ АД, и на основание чл. 78, ал. 2 от моли разноските да бъдат възложени върху ищите, тъй като ответникът „**“ АД не е дал повод за завеждането на делото.

Съдът намира, че са налице основанията за постановяване на Решение при признание на иска, като се уважи претенцията на ищеца.

Предвид признанието на иска от страна на ответника, процесуалния

представител на ищцовата страна прави искане за постановяване на решение при признание на иска.

Разпоредбата на чл. 237 от ГПК предвижда възможността ищецът да поиска от съда да прекрати съдебното дирене и постановяването на Решение при признание на иска. В този случай съдът постановява решението си, като в мотивите му е достатъчно да се укаже, че същото е постановено при признание на иска.

Съдът намира, че в конкретния случай са налице предпоставките за произнасяне с решение по чл. 237, ал. 1 от ГПК. Налице е изрично признание от ответника на предявения против него иск.

Спазени са и изискванията на чл. 237, ал. 3 ГПК, тъй като признатото право не противоречи на закона или на добрите нрави, а от друга страна е такова, с което страната може да се разпорежда.

Поради изложеното, ще следва предявения от Д. П. Ц. срещу ответника ** АД с правното основание на чл.124, ал.1 във вр. с чл.439 ГПК да се уважи, като да бъде признато за установено в отношенията между страните, че Д. П. Ц., ЕГН *****, с адрес град Смолян, ул. ** № **, не дължи на „**“ АД, ЕИК **, със седалище и адрес на управление **, сумата от 13 170,16 лв. по договор за кредит за текущо потребление и поръчителство от 05.04.2007г., от която 11 225, 95 лв. неиздължена главница по кредита, 35,00 лв. дължими заемни такси по кредита, 1 909,21 лв. просрочена лихва за периода 12.08.2010г.- 02.02.2011 г., ведно със законната лихва върху главницата от 11 225,95 лв., считано от 02.02.2011г. до окончателното изплащане на задължението, както и сумата от 776,80 лв. разноски по делото, от която 263,40 лв. за ДТ и 513,40 лв. за юрисконсултско възнаграждение, за които суми е издаден изпълнителен лист от 08.02.2011г. по ч.гр.д. № 132/2011 г. по описа на РС Смолян, и за чието събиране е образувано изпълнително дело № 308/2011г. по описа на СИС при РС Смолян, като погасени по давност.

Като постановено при признание на иска, на основание чл. 237, ал. 2 ГПК не е необходимо да се излагат мотиви.

Относно съдебните разноски, съдът намира, че такива не следва да се присъждат на ищеца, като отчита, че макар да е заявено признание, не се отрича съществуването на вземанията, а се приема, че са погасени по давност.

Предвид изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО в отношенията между Д. П. Ц., ЕГН *****, с адрес град Смолян, ул. ** № 5, и „**“ АД, ЕИК **, със

седалище и адрес на управление **, че Д. П. Ц., ЕГН *****, не дължи на „**“ АД, ЕИК **, сумата от 13 170,16 лв. по договор за кредит за текущо потребление и поръчителство от 05.04.2007г., от която 11 225, 95 лв. неиздължена главница по кредита, 35,00 лв. дължими заемни такси по кредита, 1 909,21 лв. просрочена лихва за периода 12.08.20Юг.- 02.02.2011 г., ведно със законната лихва върху главницата от 11 225,95 лв., считано от 02.02.2011г. до окончателното изплащане на задължението, както и сумата от 776,80 лв. разноси по делото, от която 263,40 лв. за ДТ и 513,40 лв. за юрисконсултско възнаграждение, за които суми е издаден изпълнителен лист от 08.02.2011г. по ч.гр.д. № 132/2011 г. по описа на РС Смолян, и за събирането на които е образувано изпълнително дело № 308/2011г. по описа на СИС при РС Смолян, като погасени по давност.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Окръжен съд- Смолян в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Смолян: _____